

- 4) Може ли националното законодателство да обвърже възстановяването на ДДС, предоставено съгласно Директива [2008/9/ЕО], с условие за изискуемост, при положение че правилната фактура е издадена в периода на искането?

- (¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).
- (²) Директива 2008/9/ЕО на съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, 2008 г., стр. 3).

Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 12 февруари 2020 г. — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-81/20)

(2020/C 279/24)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Mitliv Exim SRL

Отвечници: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли при обстоятелства като тези в главното производство разпоредбите на членове 2 и 273 от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 20[0]6 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (¹), член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на член 325 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява налагането/въвеждането на санкции срещу данъчнозадължено юридическо лице както в административното, така и в наказателното производство — производства, които се водят едновременно срещу него, при едни и същи фактически обстоятелства — избягване на данъчно облагане, при положение че санкцията в административното производство може да се квалифицира и като наказателноправна по своя характер в съответствие с критериите, определени от европейския съд в неговата практика, и до каква степен съвкупното прилагане на тези мерки по отношение на едно и също данъчнозадължено лице има прекомерен характер?
- 2) С оглед на отговора на въпрос 1, следва ли правото на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на държавата, чрез своите данъчни органи, да не вземе предвид, при едни и същи фактически обстоятелства по избягване на данъчно облагане, в административното производство сумата, вече изплатена като парично обезщетение за вреди от престъпно деяние, и която в същото време покрива данъчните вреди, като по този начин за определен период от време тази сума не е налична, а след това в административното производство установява за данъчнозадълженото лице, и допълнителни данъчни задължения за вече погасеното задължение?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 24 февруари 2020 г. — Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Дело C-99/20)

(2020/C 279/25)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia